

מבקשים מה שהוא למעלה ממנה

ספר חזבון הלבבות שער ב – שער החזונה פרוזה

אחד מהם רוב התעסוקם בענן העולם והרבבות נכסים והתאותם מה שלא יגעו אליהם ומה שנבער מהם מתענוו, ויתעלמו מהבית אל טובות הבורא עליהם, מפני שלם תלי בעומם מה שהם מקוים מלא תאותם והשלמת משאלותם.

כ"ל אשר יגעו ממנה אל מעלה, מבקשים מה שהוא למעלה ממנה, ודורשים מה שאחריה, והמענה בעיניהם הטבות הרבות, ותקינה עצם המנתות הגוזלות, עד שהם חושבים כל טובות שיש לוותם כאלו נשללה מהם,

ומה שהגע אליהם ממנה – רעות, מועאות אחרות. ולא יבינו אל פעולות ה' המטיב בהם אליהם, כמ"ש הכתוב "רשע בגבה אף בידורש אין אליהם כל מזותו".

אגרות הראייה ברך א, פט עט' צד

ב"ה, כ"א מנ"א ותרס"ג.

כ' ידידי ואחובי, נחמד ונעים, מלא תבונה ודעת יראת ד', חו"ב, מו"ה

משה זידל נ"י, וכ"ל, של'

... ומוצא דבר תשבי, שאע"פ שאין לנו רשות כל לבטל את רגשי היושר והחוקים הנולדים מהם ביחס המשעה בהוה, לפי אותן התמונות שהן מתגלות ברגשותינו בהוה, מ"מ אין לנו להתmerc אליהם ביחס של מה למטה מה לפנים מה לאחרו".

וננה את החיים צרייכים אנחנו להבין בשני ערכיהם, איך המה למצאים ואיך הם צרייכים להיות.

היושר המוחלט נעה לעולם באותו הצד שהחיים צרייכים להיות, אמנם נמצאים בו בפועל.

חומרותה של תורה ואלהוותה א"א כל שתה"י אחרת ב"א כי חמדה, לטבב לבוכן את החיים אל המצב שהם צרייכים להיות בו. אבל צריך את להזהר שלא לחשב שני המעדים האלה אין להם יחש וצירוף זל"ז, ב"א הם ענינים מצורפים, כאופקים המתחלפים להולך בדרך רחוקה.

עין איה שבת, פ"ז, קה

האמור אישתא ואותיר, יש בו ממש דרכי האמור.

השתיה הטבעית לאדם, שהיה

מכרחת לו יותר בן רחzon ושב"ח

הצריכים לכך לחיים, היא הימים.

וממים הרי הם מצויים לכל דורש

ברוב העתים, להורות על חמלת ד'

על בריותיו, שהשקפה זו עצמה

מכנסת את אור הבתוחן בקרוב הלב

פנימה. וחודת הרעשה משפיעה

בתובנה הרעה שלילת הבתוחן, עד

אשר לא יוכל להאמין בסיפורן צרכי

חמי, וגם בשתייה המופרת לבב

חסר יבואנו, וידאג פן לא ימצא לו

אח"ב. זאת היא תוכנות עיבודת ד',

המשרתת כל מנוחה ונעם מכל רוח

ונפש, וה"ז מדרכי האמור.

שמונה קבצים, קובץ א, קטו.

אהבת האדם את עצמו יכולה להשר רק על המדרגה התחתונה שלו, שתהיה טבעית ונמנואה ומותו קתנותה עלוליה היא להתקלקל ולצאת חוץ לשורה, להיות ליסודamusirs ותוכנות רעות, וכפי מדרתו

הכשרונית של האדם כן יכול להיות ג"כ קדושה ואידיאלית, כל מה שהאדם מזיך את עצמו, מרוםם את

דעותו ושכלו, מכונן את תוכנותיו ומעשיו לצד היותר נעלם וישראל.

כאשהאדם מזיך את עצמו, והצד הטוב שבו הולך וכובש לו את מהותו, נעשה מבטו על המיציאות כולם הולך

ומAIR, הולך ומשmach, וההוויה מוצאת חן בעיניו, מתוון שהוא מסתכל בה מנקיות העצמית.

ובאמת ההוויה היא טובה מאד, כשהאדם המסתכל בה פועל בקרבה וחיה עמה הוא טוב. וטובו של האדם

בידו הוא כולם, או לפחות חלקים מהם. ואוטם חלקים שהם בידו להכניסם אל תחום הטוב, הנם יכולים לשפר את כל הוויתו, עד שגם חלקיו שאין טובם בידו יחולטו לטוב וכו'.